

5. Високий рівень кредитних ставок комерційних банків порівняно із дисконтною ставкою НБУ.

6. Багато суб'єктів господарювання не можуть взяти кредит, оскільки не відповідають жорстким вимогам банків стосовно отримання кредиту.

7. Досить довгий строк розгляду кредитної заявки.

8. Відсутність висококваліфікованих спеціалістів, які здатні на високому рівні вирішувати нетрадиційні завдання на логічному, а інколи і на інтуїтивному рівні, використовувати нетрадиційні методи при прийнятті рішення щодо кредитування.

Кредитна діяльність у банківській практиці є джерелом основної частки прибутку, проте вони є досить ризиковими через випадки неповернення кредитів, що, в свою чергу, значно знижує рівень фінансової стійкості банку та його клієнтів.

Для ефективного розвитку кредитної діяльності вітчизняним банкам пропонуються можливі напрямки. По-перше, покращити методики оцінки кредитоспроможності позичальників, з метою зниження ризиків неповернення кредитів, основний акцент при прийнятті рішення про надання кредиту необхідно робити на кредитну історію й аналіз доходів і, в останню чергу, на забезпечення.

По-друге, формування банками значного обсягу резервів шляхом використання практики операцій з векселями. По-третє, доцільним є запровадження методики обліку відстроченої (продовженої) заборгованості за кредитними операціями, передбачивши в Плані рахунків банків України рахунки для обліку продовженої заборгованості в залежності від терміну її виникнення. Четверте, однією з реальних можливостей зниження кредитних ризиків є формування кредитних історій позичальників. П'яте, оцінювання забезпечення та страхування кредитних ризиків, що дозволить значно підвищити ефективність кредитної діяльності банку. Шосте, підвищення кваліфікаційних вимог до працівників банку. Наприкінці додамо, розробка нових видів кредиту [2-3].

Отже, необхідна державна програма удосконалення системи банківського кредитування позичальників, яка охоплювала б нормативно-правові (організаційні) та економічні напрямки функціонування кредиту в економіці.

Список використаної літератури:

1. Основні показники діяльності банків України / [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.bank.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=368-07&cat_id=36798.
2. Матеріали Національного банку України / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.bank.gov.ua>
3. Чиж Н.М. Сучасний стан банківського кредитування в Україні / Н. М. Чиж // Економічний форум. – 2012., №2. – С. 9-15.

**Л. І. Хомутенко, канд. екон. наук, доц., М. О. Белявська,
ДВНЗ «Українська академія банківської справи НБУ»**

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ МИТНОГО КОНТРОЛЮ

Міжнародна торгівля є визначним фактором для розвитку економіки держави та економічного зростання. Завдяки їй підвищується рівень життя в

країнах, знижується бідність населення тим самим створює добробут у світі. Регулювання міжнародної торгівлі відбувається за правилами багатосторонньої та регіональної торговельної системи. Здійснюється вплив таких факторів які включають інформацію про технічні засоби зв'язку, товари, які переміщуються між країнами, зміни та вдосконалення форм контролю.

Міжнародна торгівля здійснюється за допомогою митного регулювання.

Митне регулювання – це вирішення питань, пов'язаних із процедурами митного контролю, встановлення мит та митних зборів, а також організації органів митного контролю.

Одним із методів митного регулювання є митний контроль. Він являє собою сукупність процедур, які здійснюються митними органами в межах своєї компетенції.

Забезпечення ефективності митного контролю має на меті організацію митних органів з іншими державними органами, що здійснюють контроль на державному кордоні, розробка нових систем захисту результатів митного оформлення, удосконалення митних забезпечень та форм їх застосування, підготовку проектів з питань розвитку митної системи, аналіз діючих форм і методів митного контролю, а також заходів підвищення їх ефективності.

Програма економічних реформ на 2010-2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава» [1], яка також сприяє підвищенню ефективності митного контролю. У ній пропонується імплементувати Кіотську конвенцію, а саме концепцію авторизованих митних операторів. Також програма пропонує здійснювати модернізацію митного законодавства на основі законодавства ЄС.

Найновіші рішення про спрощення процедур, що закладені в Митний кодекс ЄС, мається на увазі централізоване митне оформлення, можуть повноцінно функціонувати за умови ефективно організованого митного пост-аудит контролю, який з часом зможе стати домінуючим інструментом митного контролю ЄС [2].

Також неможливо представити національну безпеку України без митної безпеки [3]. Функцією митного пост-аудит контролю є забезпечення інтересів митної політики держави та її реалізацію. Саме реалізація митного пост-аудит контролю є важливою складовою забезпечення митної безпеки держави, але існує проблема комплексного підходу до вивчення питання реалізації механізмів митного пост-аудит контролю, яке на даний момент відсутнє.

Щоб реалізувати Програму [1] в митній сфері, в розділі введення пост-аудит контролю, необхідно вибрати механізми, які дадуть змогу підвищити ефективність митних процедур.

Для того щоб забезпечити ефективність митного контролю потрібно провести ряд процедур з здійснення перевірки відомостей про товари, які переміщуються через кордон, що в свою чергу є протидією шахрайства. Це вимагає вдосконалення усіх систем оброки товару, форм і методів обробки інформації від міністерств та відомств, а також контролю на базі пост-аудиту.

Митний пост-аудит контроль являє собою метод контролю економічних операторів шляхом перевірки їх систем, обліку і рахунків. Для його проведення

можливо використовувати поряд з класичними видами аудиту електронні перевірки документів.

Система «Електронна митниця», яка має велику функціональність та створюється в Митній службі України, надає можливість обміну з усіма суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності, правоохоронними органами на внутрішньому рівні держави, а також митними органами різних країн світу.

Якщо ввести митний пост-аудит контроль, то це дозволить реалізувати концепцію добровільного дотримання суб'єктами митного оформлення товарів законодавчо-нормативної бази. Цей контроль є одним із заходів запобігання правопорушень, впровадження якого надасть змогу митній службі своєчасно виконувати функції митної політики [4].

Отже, для ефективності митного контролю потрібно приймати заходи, які сприяють спрощенню митних формальностей, розв'язують проблему раціонального використання трудових ресурсів митних органів, створення сприятливих умов для суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності, що в свою чергу забезпечить митну безпеку країни.

Література:

1. Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава. - Програма економічних реформ на 2010-2014 роки. – Комітет з економічних реформ при Президентові України. – www.president.gov.ua/docx/Programa_reform_financial_2.pdf.

2. Митниця в 21 сторіччі. – Зростання росту та розвитку шляхом сприяння та безпеки кордону. – Бачення Всесвітньої митної організації. – ВТО. – Брюссель. – червень 2008. — www.wcoomd.org/files/1.%20Public%20files/PDFandDocuments/Annex%20II%20Customs%20in%20the%2021st%20Century.pdf.

3. Пашко П.В. Митна безпека (теорія, методологія та практичні рекомендації / (Монографія. - . – Одеса.: АТ «Пласке», 2009. – 628 с., іл.

4. Копцева Л.О. Вплив міжнародних митних правил на законодавство України щодо митного аудиту. – Львів, Митна справа. – 2010. - №4(70). – С.62-71.

М. Е. Хуторна, канд. екон. наук, доц., доц. кафедри банківської справи, Черкаський інститут банківської справи УБС НБУ (м. Київ)

ВАЛЮТНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА ПРОЦЕС УПРАВЛІННЯ ВАЛЮТНИМ РИЗИКОМ У БАНКАХ УКРАЇНИ

Операції з іноземною валютою займають вагомe місце у діяльності банків України. Так, згідно офіційної статистики за станом на 01.04.2013 р. рівень доларизації депозитного ринку складає 41,6%, рівень доларизації кредитного ринку – 37,2%. Такі масштаби операцій з іноземною валютою мають суттєвий вплив як на кінцеві фінансові результати, так і на рівень ризику діяльності банків України.

Регулювання валютного ринку безумовно є прерогативою Національного банку України, ураховуючи його основну функцію – забезпечення стабільності грошової одиниці України. Починаючи з 2009 року Національний банк України посилив регулювання валютних операцій банку, застосовуючи впершу чергу адміністративні інструменти впливу. Маємо на увазі обмеження щодо